

[C. J. F. Sven.]

selskaberne saadanne Hindringer i Vejen, at den legitime Udøvelse af Erhvervslivet kan lide Skade gennem Aktieselskaber.“ Det er lidt knudret, men Meningen er god nok. Meningen er den, at man skal ikke ved at lovgive paa Aktieselskabsomraadet lægge de legitime virkende Aktieselskaber Hindringer i Vejen. Paa det Grundlag staar det konservative Folkeparti fortsat, og paa det Grundlag tilsiger jeg paa mit Partis Vegne vor saglige Medvirken til en snarlig Gennemførelse af en ny Lov om Aktieselskaber.

Rasmussen (Gylling): Det Spørgsmaal, vi i Øjeblikket behandler, har gennem flere Aar foreligget for Lovgivningsmagten. Det sidste Forslag i den Henseende blev behandlet af det høje Landsting i Fjor, og det var med dette Forslag, det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne, drog sine Sammenligninger.

Jeg erkender, at en Aktielovgivning er et Problem, der i høj Grad har sin Interesse for Erhvervslivet. Aktielovgivningen har sikkert allerede haft en stor og frugtbringende Virksomhed og vil sikkert i lang Tid endnu kunne faa stor Betydning for det danske Erhvervsliv. Naar vi skal lovgive paa dette Omraade, er det derfor ogsaa selvsagt, at vi maa tage Hensyn til den Betydning, Aktieselskabsformen nu en Gang har i vort Samfund.

Jeg vil gerne føje til, at for mig ser det ud, som om den omtrent spiller samme Rolle indenfor Industrien i vort Land, som Andelsselskaberne spiller ude i det danske Landbrug. Men det, der er Særkendet for den Form for Erhvervslivet, som Aktieselskabet er, og som adskiller det f. Eks. fra Andelsselskaber og fra det private Erhverv, er dette, at man her ikke gaar ind med, hvad man ejer og har, men har det begrænsede Ansvar; og det betyder jo, at man kan deltage i en saadan Aktieselskabsvirksomhed, uden at man derved risikerer mere end den bestemt afgrænsede Kapital, som man agter at ofre derpaa. Alene det gør, synes det mig, at der fra Lovgivningsmagtens Side maa træffes Bestemmelser desangaaende. Og det er der jo heller ikke indenfor de politiske Partier nogen Uenighed om.

Man kunde maaske i denne Forbindelse sige — her tænker jeg specielt paa Venstre, som ved saa mange Lejligheder erklærer, at Kræfternes frie Spil bør udnyttes i saa høj Grad som paa nogen Maade muligt —, at her ligger et overmaade stort Problem, saa at man, selv i et liberalt Samfund, og selv om man har en liberal Tankegang, hvad jeg ogsaa er i Besiddelse af, maa indrømme, at vort Erhvervsliv heller ikke i dette Samfund, jeg her peger paa, kan undvære en endogsaa ret skarp Lovgivning.

Thi det maa man jo indrømme, at selv den Lov om Aktieselskaber fra 1917, vi nu har, paa mange Omraader er ret skarp, og det Forslag, som særlig den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Slesbager, henviste til, og som blev vedtaget i Landstinget i Fjor, er en yderligere stærk Skærpelse af den nuværende Lov. Dette er Vidnesbyrd om, at man fra Lovgivningsmagtens Side er indforstaaet med, at der maa skarpere Regler til, end man hidtil har kendt.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager udtalte, at der var Enighed mellem Konservative og Venstre og det radikale Venstre i Fjor, de var enedes om det Lovforslag, som blev vedtaget ved alle tre Behandlinger i Landstinget — og det er jo rigtigt —, og det ærede Medlem pegede paa, at det kunde være af Interesse at høre, hvorledes Forholdet nu er fra vort Partis Side.

Jeg vil dør nævne, hvad vort Parti og ogsaa vort Partis Ordfører i Landstinget, Hr. Gunnar Fog-Petersen, ved sin Tilslutning til Lovforslaget i Fjor gjorde opmærksom paa, at der er forskellige Ting, som vi havde ønsket indført netop i det Lovforslag; og for mig staar det saaledes, at adskillige af de Ændringer, der her er foretaget, netop er en Hensyntagen til de Betæneligheder, som vor Ordfører paa det Tidspunkt havde mod det Lovforslag, som blev vedtaget i Landstinget.

Desuden har det store Sammenbrud, der siden den Tid har fundet Sted, og som blev omtalt af det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven; yderligere bestyrket mig — og jeg kan godt sige mit Parti — i den Opfattelse, at mange af de Bestemmelser, vi pegede